

Міністерство культури і інформаційної політики України
Харківська державна академія дизайну і мистецтв
Кафедра «Дизайн тканин та одягу»

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ
ДО ПРОВЕДЕННЯ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ
з дисципліни «Конструювання швейних виробів»
з теми: "Побудова креслень жіночих спідниць та штанів.
Виготовлення макету "

*Для студентів 1 курсу спеціальності 022 «Дизайн»
за освітньо-професійною програмою «Дизайн одягу (взуття)»
(I ступінь вищої освіти «Бакалавр»)
денної та заочної форм навчання*

Харків 2023

УДК 687

Методичні вказівки до практичних занять з дисципліни «Конструювання швейних виробів» з теми "Побудова креслень жіночих спідниць та штанів. Виготовлення макету": для студентів 1 курсу спеціальності 022 «Дизайн» за освітньо-професійною програмою «Дизайн одягу(взуття)» (I ступінь вищої освіти «Бакалавр») денної та заочної форм навчання. — Харків: ХДАДМ, 2023. — 19 с.

Укладач: Попова Тетяна Іванівна

У методичних вказівках до виконання практичних робіт розкрито мету занять, та послідовність їх виконання, представлено перелік запитань, необхідних для перевірки знань здобувачів вищої освіти, а також вказано список літератури, який доцільно використовувати під час самостійної підготовки. Практичні роботи спрямовані на формування умінь здійснювати побудову креслень жіночих спідниць та штанів та виготовляти макети поясних виробів.

Видання призначене здобувачам освіти спеціальності 022 «Дизайн» за освітньо-професійною програмою «Дизайн одягу(взуття)» (I ступінь вищої освіти «Бакалавр»).

Рецензенти:

Литвин О.О. — д.фіз.-мат. н., професор кафедри Харчових технологій, легкої промисловості і дизайну, Українська інженерно-педагогічна академія

Борисенко Д.В. — канд. пед.наук, доцент кафедри Харчових технологій, легкої промисловості і дизайну, Українська інженерно-педагогічна академія

Затверджено на засіданні кафедри ДТО (Протокол № 7 від «27» жовтня 2023 р.).

Рекомендовано до друку на засіданні Методичної Ради ХДАДМ

(Протокол № 23-11 від «08» листопада 2023 р.).

- © Харківська державна академія дизайну і мистецтв,
- © кафедра ДТО, 2023 р.
- © Попова Т.І., 2023 р.

ПРАКТИЧНА РОБОТА 2

ПОБУДОВА КРЕСЛЕНЬ КОНСТРУКЦІЇ ЖІНОЧИХ СПІДНИЦЬ ПРЯМИХ ФОРМ

Мета: вивчення різновидів поясних виробів (спідниць) і освоєння методів побудови основних деталей жіночих спідниць прямих форм, що використовуються в промисловості

Зміст роботи:

1. Ознайомлення з класифікацією кроїв поясного одягу і видами спідниць
2. Визначення вихідних даних для побудови креслень поясних виробів
3. Розрахунок і побудова базової основи жіночої прямої спідниці за різними методиками
4. Аналіз методів розподілу розчину виточок по лінії талії

Вказівки до виконання роботи:

ПРЯМИХ ФОРМ

Побудова креслення основи конструкції спідниці жіночої прямої (рис. 17) здійснюється на підставі:

- ескізу моделі виробу, що визначає кількість талієвих виточок на передньому і задньому полотнищах і характер їх орієнтації по верхньому краю виробу;
- опису зовнішнього вигляду;
- розмірної характеристики типовою жіночої фігури (164-96-104);
- характеристики основного матеріалу.

Склад вихідної інформації, що використовується може бути різним у залежності від методу

Ескіз зовнішнього вигляду прямої жіночої спідниці (вид спереду, вид ззаду) представлений на рис. 1.

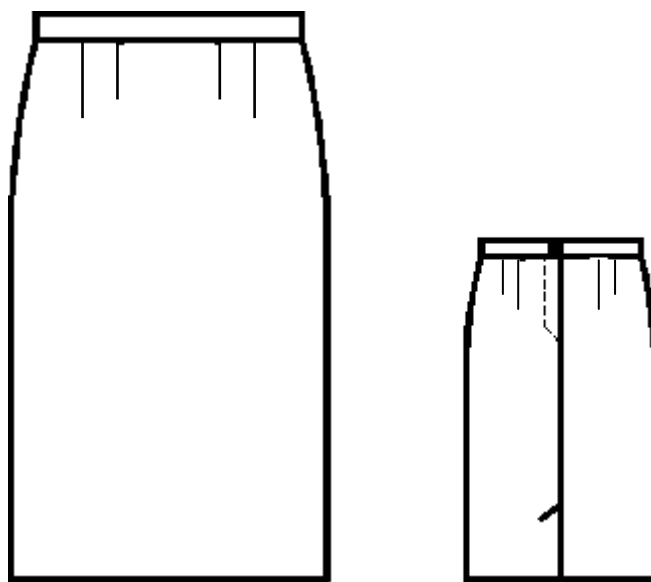

Рис.1 – Ескіз зовнішнього вигляду спідниці

Опис зовнішнього вигляду прямої жіночій спідниці

Спідниця жіноча з напіввовняної тканини, прямого силуету, трьохшовна, на пришивному поясі, довжиною до лінії коліна.

Застібка в середньому шві заднього полотнища на тасьму - блискавка і одну обметану петлю і один гудзик на поясі.

Переднє полотнище суцільновикроєне з чотирма талієвими виточками.

Заднє полотнище із середнім швом, перехідним в шліцу, закріплену вгорі похилою строчкою та чотирма талієвими виточками.

Виріб на відлітній по низу підкладці з віскозної підкладкової тканини в тон основного матеріалу.

Модель рекомендується жінкам середньої вікової групи зростів (158-176), розмірів(88-100) I і II повнотної групи.

Базовий розмір 164-96-104

Розмірні ознаки типової фігури і прибавки для проектування спідниці представлені в табл. 1, 2.

Таблиця 1 - Розмірні ознаки типової фігури для проектування спідниці

Номер РО згідно ОСТ	Назва розмірної ознаки	Умовне позначення	Величина, см
7	Висота лінії талії	Влт	103,2
18	Напівобхват талії	Ст	38,0
19	Напівобхват стегон	Сб	52,0
25	Відстань від лінії талії до підлоги збоку	Дсб	106,1
26	Відстань від лінії талії до підлоги спереду	Дсп	104,2
40	Довжина спини до талії з урахуванням виступу лопаток	Дтс	40,3

Таблиця 2 - Припуски для жіночої прямої спідниці

Вид і найменування припуску	Умовне позначення	Величина, см
Прибавка до напівобхвату талії	Пт	1,0
Прибавка до напівобхвату стегон	Пб	2,0

Припуски на уработку (зменшення тканини в процесі технологічної обробки) тканини по довжині приймаються рівними 1,5% від довжини розраховується ділянки.

Розрахунки основних конструктивних ділянок оформляють в табличній формі (табл. 3).

Розрахунки до побудови базової конструкції жіночої прямої спідниці

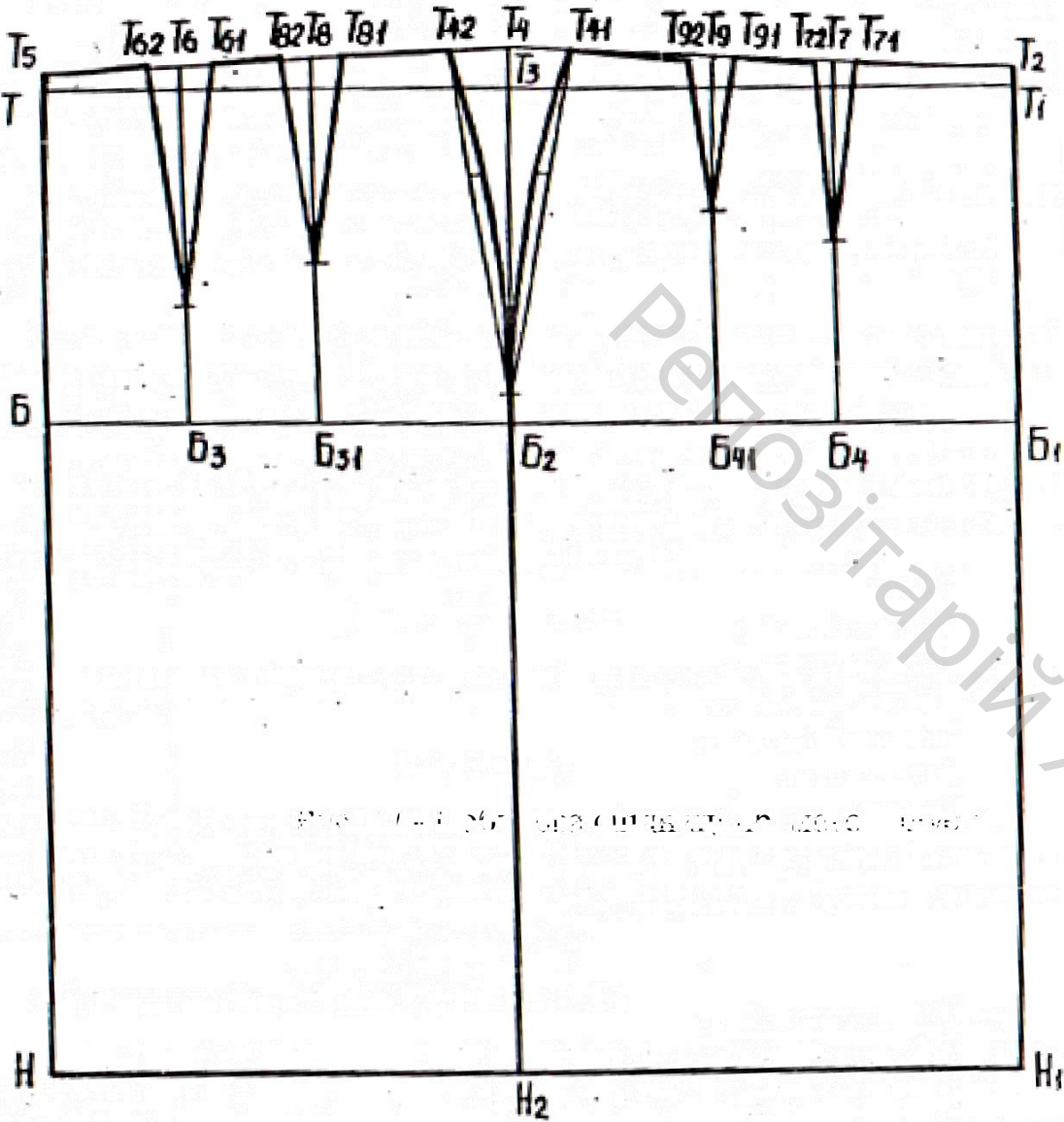
№	Назва відрізка	Позначення на кресленні	Формула, розрахунки	Величина на кресленні, см
1.	Відрізок, який визначає положення лінії стегон	ТБ	$0,5 * Д_{тс} = 0,5 * 40,3$	20,15
2.	Ширина спідниці по лінії стегон	ББ1	$Сб + Пб = 52,0 + 2,0$	54,0
3.	Напрямок середньої передньої лінії	Б1Т1		
4.	Вершина середньої передньої лінії	Т1Т2	$Д_{сп-Влг} = 104,2 - 103,2$	1,0
5.	Ширина заднього полотнища на рівні лінії стегон	ББ2	$(Сб + Пб) / 2 - 1,0 = (52,0 + 2,0) / 2 - 1,0$	26,0
6.	Напрямок бічної лінії спідниці	Б2Т3		
7.	Відрізок, що визначає рівень вершин бічних зрізів	Т3Т4	$Д_{сб-Влг} = 106,1 - 103,2$	2,9
8.	Величина підйому середини заднього полотнища	ТТ5	0,8	0,8
9.	Довжина виробу	Т5Н	$Д_{вир.} + Ур = 60,0 + 0,9$	60,9
10.	Допоміжні лінії	Т4Т5 Т4Т2	Т4Т5, Т4Т2 - прямі	
11.	Сумарний розхил виточок по лінії талії	$\Sigma В$	$(Сб + Пб) - (Сг + Пг) = (52,0 + 2,0) - (38,0 + 1,0)$	15,0
12.	Розрахунковий розчин бічної виточки		$0,5 * \Sigma В = 0,5 * 15,0$	7,5
13.	Фактичний розхил бічної виточки	Т41Т42	Рівнозначно розподіляємо від Т4	7,0
13.1	Довжина бокової виточки	Т4Б2'	16,0	16,0
13.2	Оформлення бокової виточки	Т41Б2' Т42Б2'	З'єднуємо точки лекальною кривою	

№	Назва відрізка	Позначення на кресленні	Формула, розрахунки	Величина на кресленні, см
14.	Положення вершин бічних зрізів переднього і заднього полотнищ	T4T41 T4T42		3,5 3,5
15.	Положення першої виточки на задньому полотнищі	ББ3		6,5
16.	Положення бічної виточки на задньому полотнищі	БЗБ31		8,0
17.	Середня лінія першої виточки на задньому полотнищі	БЗТ6	підняти вертикаль	
18.	Середня лінія другої виточки на задньому полотнищі	БЗ1Т8	підняти вертикаль	
19.	Довжина першої виточки на задньому полотнищі			15,0
20.	Довжина другої виточки на задньому полотнищі			12,0
21.	Розчин першої виточки заднього полотнища	T61T62	$0,35 \cdot \sum B / 2 = 0,35 \cdot 15,0 / 2$	2,6
22.	Розчин другої виточки заднього полотнища	T81T82	$0,35 \cdot \sum B / 2 = 0,35 \cdot 15,0 / 2$	2,6
23.	Положення першої виточки на передньому полотнищі	Б1Б4		11,0
24.	Положення другої виточки на передньому полотнищі	Б4Б41		5,0
25.	Середня лінія першої виточки на передньому полотнищі	Б4Т7	підняти вертикаль	
26.	Середня лінія другої виточки на передньому полотнищі	Б41Т9	підняти вертикаль	
27.	Довжина першої виточки на передньому полотнищі			10,0
28.	Довжина другої виточки на передньому полотнищі			7,0
29.	Розчин першої виточки переднього полотнища	T71T72	$(0,15 \cdot \sum B + 0,5) / 2 = (0,15 \cdot 15,0 + 0,5) / 2$	1,4
30.	Розчин другої виточки переднього полотнища	T91T92	$(0,15 \cdot \sum B + 0,5) / 2 = (0,15 \cdot 15,0 + 0,5) / 2$	1,4

При побудові креслення конструкції класичної прямої двошовної спідниці слід звернути увагу на те, що характер розподілу сумарного розхилу виточок по лінії талії, кількість виточок і їх розташування пов'язані з формою стегон і іншими особливостями фігури.

До типових конструкцій прямих спідниць відносять також одношовні спідниці без бічних швів і трьохшовні спідниці з бічними швами і середнім швом заднього полотнища.

(рис.17).

У висновках з лабораторної роботи слід проаналізувати вивчену методику з точки зору складу вихідних даних, послідовності розрахунку і побудови креслення, точності розрахунків, видів графічних прийомів побудови креслення. Простежити зв'язок конструктивних точок і ліній основи конструкції виробу з антропометричними точками і ділянками тіла людини. Відзначити за допомогою, яких засобів забезпечується відповідна об'ємна форма виробу в області талії. Проаналізувати характер розподілу розчину виточок по лінії талії в залежності від різних факторів.

ПРАКТИЧНА РОБОТА № 3

ПОБУДОВА КРЕСЛЕНЬ КОНСТРУКЦІЇ ЖІНОЧИХ СПІДНИЦЬ КОНІЧНИХ ФОРМ І КЛИНОВОЇ СПІДНИЦІ

Мета: вивчення різновидів поясних виробів (спідниць) і освоєння методів побудови конічних і складчатих форм.

Зміст роботи:

1. Визначення вихідних даних для побудови креслень спідниць конічних форм.
2. Розрахунок і побудова базових основ жіночих конічних форм.
3. Розрахунок і побудова базової основи жіночої спідниці в кругові складки.

Вказівки до виконання роботи:

Для спідниць конічної форми, як правило, характерна відсутність виточок по лінії талії і значна ширина по лінії низу.

Креслення конічних спідниць (рис.18) виконується за принципом розгортки бокової поверхні зрізаного конуса, де основна рівна довжині спідниці, довжина дуги верхньої основи конуса – напівобхвату талії.

Радіус верхньої дуги розгортки визначаються за розрахунками:

$$R = k * C_t,$$

где k - коефіцієнт, який встановлюється за видом спідниці:

- для юбки-кльош – 1,4;
- великий кльош – 1,2;
- малий "дзвін" – 1,0;
- середній "дзвін" - 0,9;
- великий "дзвін" - 0,8;
- "напівсонце" - 0,64;
- "сонце" - 0,32.

Радіус нижньої дуги збільшується на довжину спідниці.

Якщо довжина і ширина спідниці по низу задані, то коефіцієнт K визначається за формулою:

$$K = TН / (НН1 - (C_t + П_t)),$$

где $TН$ – довжина спідниці;

$НН1$ – ширина спідниці по низу

Якщо відомий коефіцієнт K , то ширину спідниці по низу визначають за формулою:

$$НН1 = TН / K + (C_t + П_t)$$

Проста і економічна конструкція конічної спідниці, яка складається з клинів. Ступінь розширення її визначається шириною полотна тканини, що дає можливість скоротити міжлекальні відходи.

Кількість клинів у спідниці може бути різним – 4, 6, 8 12; різноманітна і форма клинів – від звичайних трапецевидних до годе, які мають розширення нижче лінії стегон.

Вихідними даними для розрахунку і побудови креслення конічної спідниці є:

- дані про форму спідниці, які визначають ступінь розширення її до низу;

- розмірні ознаки;
- прибавки до відповідних розмірних ознак;
- додаткові виміри – довжина спідниці в готовому вигляді Дю.

Вихідні дані і прибавки для побудови креслення основи спідниці конічної форми на типову фігуру 164-96-104 наведені в таблиці 6.1.

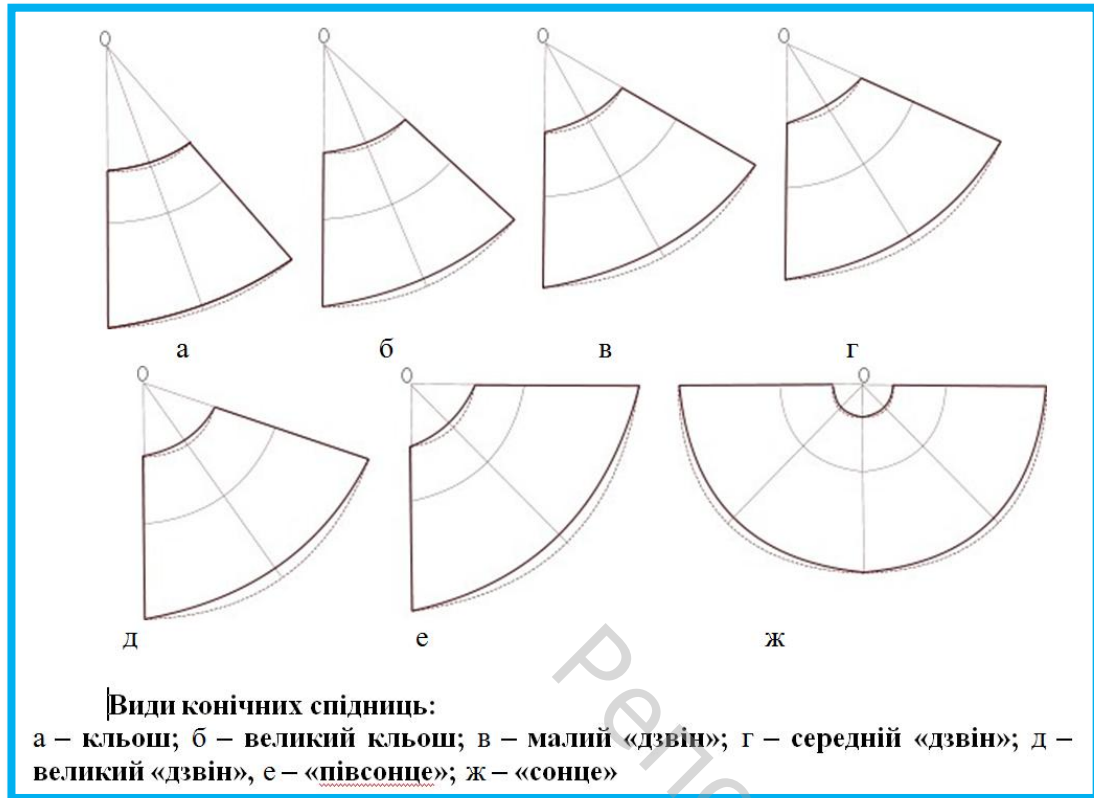
Розрахунки до креслення конструкції конічної спідниці наведені в таблиці 6.2.

Таблица 6.1 – Вихідні дані для побудови креслення основи конічної форми

Назва розмірної ознаки	Умовне позначення	Величина, см
Напівобхват талії		
Напівобхват стегон		
Довжина спини до талії з врахуванням виступу лопаток		
Довжина спідниці	$D_c = TH$	
Ширина спідниці по низу	H_{H1}	
Коефіцієнт розширення	K	1
Прибавка до напівобхвату стегон		2
Прибавка до напівобхвату талії		1

Розрахунки до креслення конструкції конічної спідниці

Назва конструктивного відрізка чи точок	Позначення відрізка на кресленні	Розрахункова формула	Величина відрізка на кресленні, см
Допоміжний відрізок на вертикалі O	OT	$K*(C_t + П_t)$	
Положення лінії стегон	TC	$0,5 * D_{tc}$	
Довжина виробу по середній і задній лінії	TH	$TH = D_c$	
Допоміжна дуга	ROT		
Те ж	ROC		
Те ж	RON		
Ширина спідниці по верхньому зрізу	TT1	$C_t + П_t$	
Допоміжна направляюча	OT1		
Контрольне вимірювання ширини спідниці по лінії стегон	CC1	$CC1 \geq C_6 + П_6$	
<i>Заповнення відповідних граф в таблиці здійснюється у випадку, якщо згідно контрольного вимірювання ширини виробу по лінії стегон $CC1 < C_6 + П_6$</i>			
<i>У випадку необхідності задньої виточки її вісь розташовують на відстані $CC3 = 0,4CC2$.</i>			
<i>Розрахунок виточок при їх проектуванні відкладають по лінії талії симетрично проведеним осям. Довжину виточок встановлюють відповідно до її розхилу.</i>			
Додаткове розширення виробу по лінії стегон	$C1C1'$		
Нове розташування передньої лінії за умови додаткового розширення	$C1'H1'$	$C1'H1'$ паралельно $B1H1$	

У висновках з лабораторної роботи слід проаналізувати вивчену методику з точки зору складу вихідних даних, послідовності розрахунку і побудови креслення, точності розрахунків, видів графічних прийомів побудови креслення. Простежити зв'язок конструктивних точок і ліній основи конструкції виробу з антропометричними точками і ділянками тіла людини. Відзначити за допомогою, яких засобів забезпечується відповідна об'ємна форма виробу в області талії.

ПРАКТИЧНА РОБОТА № 4

ПОБУДОВА КРЕСЛЕННЯ КОНСТРУКЦІЇ ЖІНОЧИХ ШТАНІВ

Мета: освоєння методики побудови креслень основних деталей жіночих штанів, що застосовуються в промисловості і побутовому обслуговуванні населення.

Зміст роботи:

1. Визначення вихідних даних для побудови креслень поясних виробів.
2. Розрахунок і побудова базової основи жіночих штанів.
3. Аналіз розмірів і форми деталей жіночих штанів.
4. Побудова креслення конструкції штанів для жінок з випуклим животом та на вагітних.

Вказівки до виконання роботи:

Жіночі штани в залежності від призначення і властивостей матеріалу можуть відрізнятися за формою; об'ємом; довжиною; шириною; оформленням низу.

Різноманітність моделей досягають різним оформленням пояса, низу, застібки, розташуванням бічних кишень. Силуетне рішення жіночих штанів залежить від форми бокового і крокового зрізів.

За формою жіночі штани можуть бути прямими по всій довжині від стегон до низу, розширеними або звуженими від лінії стегон донизу, звуженими від рівня стегон до рівня колін і з прямою або розширеною донизу формою.

Залежно від форми розрізняють жіночі штани прямі по всій довжині, штани типу «банани» (розширені в середній частині), шаровари (розширені донизу або по всій довжині). За об'ємом штани можуть бути вузькими, помірними по ширині і вільними.

Конструкції жіночих штанів в залежності від об'єму у верхній частині виконуються по-різному:

➤ малооб'ємні штани - штани з щільним приляганням по лінії стегон виконуються за допомогою однієї-двох виточок на задній частині і однієї виточки на передній частині. Виточки в малооб'ємних штанах мають функціональне значення, тобто забезпечують відповідність об'єму верхньої частини штанів розмірам і формі фігури від талії до стегон; штани помірного об'єму проектується з однією-двома виточками на задній частині, а на передній частині - від однієї до трьох м'яких виточок (одна глибока або дві середні, або три неглибокі). Виточки в штанах даної групи, розташовані на задній частині, мають функціональне значення, а виточки на передній – декоративне, що забезпечують деяку декоративну свободу виробу;

➤ об'ємні у верхній частині штани проектується з однією-двома виточками на задній частині з м'якими складами на передній частині. При цьому сума розхилів виточок на передній частині штанів набагато більша розхилу функціональної передньої виточки.

В об'ємних штанах на передній частині найчастіше проектується наступне поєднання м'яких виточок і складок:

- 1) одна м'яка складка по осьовій лінії з розхилом по талії не менше 6,0 см;
- 2) одна-дві м'які виточки по бічній частині деталі з розхилом 3,0-4,0 см, кожна складка по осьовій лінії не менше 5,0 см;
- 3) три м'які виточки з розчином 3,0-4,0 см: одна виточка розташовується по осі, дві - по боковій частині деталі;
- 4) дві виточки на бічній частині, одна на передній з розхилом 3,0-4,0 см кожна і складка по осьовій лінії не менше 5,0 см. Цей варіант застосовується для дуже об'ємних штанів.

Для розробки конструкцій штанів різних обсягів по лінії стегон використовують різні прибавки на лініях стегон і талії, по глибині сидіння і по ширині штанів на рівні вимірювання обхвату стегна.

Рекомендовані величини прибавки по лінії стегон, що рівномірно розподіляється Пб і прибавки по лінії талії Пт до глибини сидіння Пгс і до обхвату стегна Пбед наведені в табл. 8.1.

Прибавки на вільне облягання в жіночих штанах

Найменування прибавки	Умовне позначення	Величина прибавки на облягання		
		дуже щільне	щільне	помірне
Прибавка до напівобхвату стегон	Пб	0-0,5	0,5-1,0	1,0-2,0
Прибавка до напівобхвату талії	Пт	0-1,0	0,5-1,0	0,5-1,0
Прибавка до глибини сидіння	Пгс	0	0	0-1,0
Прибавка до обхвату стегна	Пбед.	0 і більше	3,0 і більше	4,0 і більше

Розмірні ознаки типової фігури 164-96-104 наведені в таблиці 8.1, 8.2.

Розрахунки основних конструктивних відрізків для побудови креслення основи штанів жіночих наведені в таблиці 8.3 (рис.22).

Розмірні ознаки типової фігури для проектування жіночих штанів

Номер РО згідно ОСТ	Назва розмірної ознаки	Умовне позначення	Величина, см
18	Напівобхват талії	Ст	38,0
19	Напівобхват стегон з врахуванням виступу живота	Сб	52
49	Відстань від лінії талії до площини сидіння	Вс	25
71	Довжина виробу	Двир	104,0
	Ширина внизу	Шн	22,0
	Ширина на лінії коліна	Шк	24,0

Прибавки для жіночих штанів

Вид и назва прибавки	Умовне позначення	Величина, см
Прибавка до напівобхвату стегон	Пб	0 - 2,0

***Особливістю побудови є те, що в конструкцію закладаються припуски швів по 1 см по боковому, середньому і кроковим зрізам!**

Розрахунки до побудови базової конструкції жіночих штанів

№	Назва відрізка	Позначення на кресленні	Формула, розрахунки	Величина на кресленні, см
Побудова передньої частини штанів				
1.	Положення лінії висоти сидіння	ТЯ	Вс	25,0
2.	Довжина виробу	ТН	Двир	104,0
3.	Положення лінії коліна	ЯК	ЯН/2-б	33,5
4.	Положення лінії стегон	ЯС	ТЯ/3=25/3	8,3
5.	Ширина по лінії сидіння	Я1Я2	Сб / 2+Пб+5,0 (застібка)+2,0см (припуски на шви) = 52/2 + 0см (Пб) +5,0 +2,0	33,0
		ЯЯ1=ЯЯ2	33/2	16,5
6.	Визначення ширини застібки З т.ЯЗ проводимо перпендикуляр на лінію талії, т.Т1	Я2Я3 ЯЗ 5		5,0 4,5-5,0
7.	Відхилення зрізу застібки для худих статур-вліво для статур з виступом живота - вправо	Т1Т1'	Т1Т1'=1,0-1,5	1,0
8.	Ширина штанів внизу	НН1=НН2	Шн/2=22/2	11,0
9.	Ширина штанів на лінії коліна	КК1=КК2	Шк/2=24/2	12,0
10.	Точки С1 і С2		Піднімаємо перпендикуляри на перетині з лінією стегон	
11.	Ширина передньої частини по лінії талії	Т1'Т2	Ст/2+3(виточка) + 1,0 (шов)= 38/2+3,0+1,0	23,0
12.	Піднімаємо боковий зріз	Т2Т3	до точки Т3	1,0
13.	Побудова виточки по лінії середини передньої частини ТН Глибина виточки	виточка Тв	розчин виточки 3,0см 8-10,0 см	3,0 10,0

14.	Оформлення бічного зрізу передньої частини		з'єднання т. ТЗС2Я1К1Н1	Оформленн я невеликого вигіна між т.ТЗС2
15.	Оформлення зрізу банту		Лекальною вигнутою лінією	
16.	Оформлення крокового зрізу		з'єднання т.Я2К2Н2, ділянку Я2К2 оформлюємо прогином	0,3-0,5см
17.	Оформлюємо лінію талії	Т1Т3	з'єднання т.Т1'Т3	
18.	Оформлення лінії низу передньої частині штанів	Н1Н2	Вигинаємо лінію до верху на 1, 0см	
Побудова задньої частини штанів				
19.	Положення бічного зрізу по лінії стегон	С2С3	$C6/10 = 52/10$	5,2
	Перпендикуляр до лінії сидіння, Т.ЯЗ'	С3ЯЗ'		
20.	Положення бічних та крокових зрізів по лінії коліна і низу	К1К3	К1К3=К2К4	2,0
		Н1Н3	Н1Н3=Н2Н4	2,0
21.	Положення крокового зрізу по лінії сидіння	Я2Я4	$C6/10+1,0=52/10 +1,0$	6,2
22.	Положення середнього зрізу по лінії талії	ТТ4	$C6/10$	5,2
	З'єднання т. Т4 ЯЗ		Пряма лінія	
23.	Висота підйому задньої частини З'єднання т. Т4Т5 прямою	Т4Т5	3,5-5,0 (залежить від виступу сідниць)	Чим більше виступають сідниці, тим більша величина підйому
24.	Ширина задньої частини по лінії талії Лінія проектується на горизонтальну лінію, проведена через т.Т.	Т5Т6	$Ст/2+3,0(\text{виточка})$ $+1,0(\text{шов}) = 38/2+$ $3,0+1,0$	23,0
	Положення лінії стегон	С3С4	$T6C3=T5C4$	Пряма лінія
25.	Побудова виточки по середині відрізка Т5Т6	Т'в1	розчин виточки 3,0см лінія середини виточки Т'в1 перпендикулярно лінії Т5Т6 Довжина 10-12,0см	10,0
26.	Оформлення бічного зрізу задньої частини Ділянку Т6С3 оформлюємо легким вигином		з'єднання т. Т6С3ЯЗ'К3Н3	
27.	Оформлення крокового зрізу задньої частини, на ділянці Я4К4 робимо прогин 0,3-0,5см		з'єднання т.Я4К4Н4	
28.	Оформлення середнього зрізу задньої частини		з'єднання плавною лінією Т5Т4Я4	
29.	Оформлюємо лінію низу по задній частині штанів	Н3Н4	Прогинаємо лінію до низу	на 1, 0см

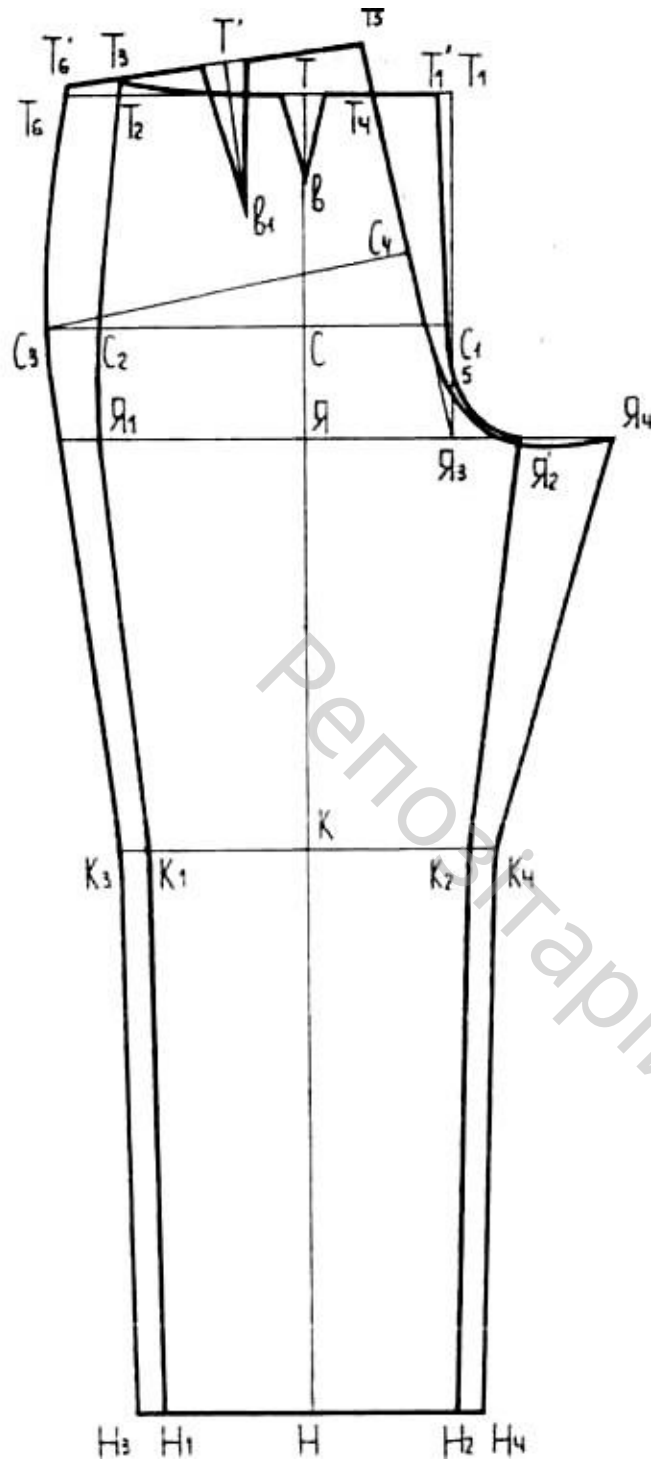

Рис. 22 – Креслення конструкції жіночих штанів

У висновках з лабораторної роботи слід проаналізувати вивчену методику з точки зору складу вихідних даних, послідовності розрахунку і побудови креслення, точності розрахунків, видів графічних прийомів побудови креслення. Простежити зв'язок конструктивних точок і ліній основи конструкції виробу з антропометричними точками і ділянками тіла людини. Відзначити за допомогою, яких засобів забезпечується відповідна об'ємна форма виробу в області талії.

ПРАКТИЧНА РАБОТА № 5

ВИГОТОВЛЕННЯ МАКЕТУ ПОЯСНОГО ВИРОБУ

Мета роботи: вивчення процесу виготовлення макету поясного виробу

Порядок виконання роботи

1. Виготовлення макету поясного виробу.
2. Послідовність проведення примірки поясного виробу.
3. Формулювання висновків.

Питання для самоконтролю

1. Які основні вимоги до зовнішнього вигляду макету поясного виробу?
2. Який процес виготовлення макету поясного виробу.?
3. Який процес проведення примірки макету поясного виробу.?
4. Які дефекти можуть виникнути під час проведення примірки поясного виробу?

Методичні вказівки

ВИГОТОВЛЕННЯ МАКЕТУ ПОЯСНОГО ВИРОБУ:

1. Суворо дотримуватися розмірів викрійки.
2. Напрямок нитки основи повинен збігатися з напрямом поздовжньої осі кожної деталі.
3. Розкроюють тканини за викрійками або лекалами. При цьому особливо увагу приділяють розміщенню викрійок (лекал) на тканині щодо ниток основи та підкання, ворсу, а також щодо смужок, клітинок та інших малюнків. Смужки на тканині під час розкроювання мають розміщуватись точно, без будь-яких відхилень. Рисунок у клітинку повинен збігатись у парних полотнищах тканини щодо поперечних смужок, клітинок.
4. На тканині спочатку розкладають основні викрійки виробів (передні та задні полотнища спідниці), а потім – дрібніші (пояс, кишені тощо), використовуючи вільне місце поміж великими деталями, стежачи за тим, щоб напрям поздовжньої нитки на викрійці збігався з ниткою основи на тканині.
5. Під час розкладання викрійки на тканині слід враховувати напрям ворсу, відтінок, рисунок тощо. Якщо рисунок тканини розміщений в один бік, то викрійки розкладають так, щоб всі деталі виробу були розкладені в одну сторону. У виробих з оксамиту, плюшу, велюру, вельвету всі деталі викроюють напрямом ворсу вгору, а з байки, пальтова тканина – напрямом ворсу вниз, щоб під час носіння зберегти гладку поверхню виробу.
6. Розкладаючи викрійки на тканинах у смужку та в клітинку, необхідно стежити, щоб смужки збігалися по кольору і ширині в бокових швах та всередині кожної деталі. Причому деталі крою можуть бути розміщені не тільки вздовж, а у поперек або по косій нитці, залежно від фасону.

7. Після розкладки лекал можна наносити крейдою контурні лінії на тканині. Товщина лінії має бути не більше 0,1 см. При цьому необхідно нанести на тканині всі контурні точки і лінії, що є на викрійці.
8. Можна робити двостороннє обкрейдовування, тобто викрійку на тканині розкласти в розгорнутому вигляді і обвести крейдою спочатку праву, а потім ліву половину. Це скорочує роботу прокладання сильців, особливо в недорогих тканинах. При розкроюванні тканину від столу не піднімають, ножиці тримають гострим кінцем вниз і лівою рукою підтримують відрізану частину тканини.
9. На шви при розкроюванні виробу роблять прибавки залежно від фасону. Виточки на деталях виробу не вирішують.
10. Шви у спідницях проходять по боках. Застібки, як правило, роблять на лівому боці, ззаду або спереду.
11. Під час розкроювання всі деталі спідниці кладуть строго по нитці основи тканини і обкрейдовують їх. Першу лінію наносять по контуру викрійки, другу – з припуском на шви: в бокових лініях – на відстані 2...3 см, зверху спідниці – 1...1,5 см, на обробку по лінії низу прибавляють 4...5 см. На лівому боці переду (якщо застібка збоку) відмічають припуск для оформлення застібки (рис. 2).
12. На розкромлених деталях прокладають копіювальні стібки по намічених лініях виточок, складок, бокових швів. Після того як сильці розрізані, всі обрізні краї обметують косими стібками.
13. Примірки спідниці та брюк необхідно виконувати з приметаним поясом, якщо він передбачений у моделі, а якщо пояс не передбачений, то по лінії талії спідниці (штанів) слід приметати тасьму, довжина якої має відповідати подвійній розрахованій ширині по лінії талії (Довжина половини поясу = Ст + Пт; Ширина поясу = подвійна ширина поясу в готовому вигляді + 2 см припуски на шви (по 1 см по кожному зрізу)) з врахуванням прибавки на застібку, або припусків на кінцях тасьми на зав'язку.

У висновках проаналізувати примірку макету, вказати на дефекти, якщо вони були і визначити способи їх усунення.

До звіту про роботу додають фото макету, що одягнений на фігуру у натуральну величину у трьох проекціях (с переду, с заду, с боку).

ПОПОВА Тетяна Іванівна

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ
ДО ПРОВЕДЕННЯ ПРАКТИЧНОГО ЗАНЯТТЯ
з дисципліни «Конструювання швейних виробів»
з теми: " Побудова креслень жіночих спідниць та штанів.
Виготовлення макету"

*Для студентів 1 курсу спеціальності 022 «Дизайн»
за освітньо-професійною програмою «Дизайн одягу(взуття)»
(I ступінь вищої освіти «Бакалавр»)
денної та заочної форм навчання*

Комп'ютерна верстка: Марія Лосєва, 1 МД-2
Керівник: ст. викл. Онищенко Т.І.

Відповідальний за випуск: Токар М.І.

Свідоцтво про внесення до держ. реєстру суб'єкта видав. справи
ДК №860 від 20.03.2002 р.

Підп. до друку «__»__2023 р. Формат 60x84 1/16. Папір: друк.
Друк: ризограф. Наклад 100 прим. – 35 с.

ХДАДМ, Харківська державна академія дизайну і мистецтв,
Україна, 61002, Харків, вул. Мистецтв, 8.
Надруковано у типографії ХДАДМ